

РЕШЕНИЕ

№ 8841

гр. София, 05.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав, в
публично заседание на 10.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Адриан Янев

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **13520** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 39, ал. 1 от Закона за защита на личните данни.

Образувано е по жалба на И. С. И., чрез адвокат К. Д., срещу писмо от 01.12.2025 г. на „Неткредит“ ООД, в ЧАСТТА, с което е отказано предоставяне на договор за потребителски кредит и информация за извършени плащания по заявление от 07.11.2025 г. за предоставяне на достъп до личните данни по реда на чл. 15 от Регламент (ЕС) 2016/679.

В жалбата се излагат доводи, че ответникът обработване на лични данни на жалбоподателя. Същият подал молба за предоставяне на копие от всички документи, съдържащи негови лични данни. Развива съображения за приложение на чл. 15 от Регламент (ЕС) 2016/679, според които следва да се предостави копие от лични данни, които са в процес на обработване. Позовава се на решение по дело С-487/21 на СЕС, където са дадени разяснения за възможността от получаване на копие от извлечения от документи и дори цели документи, съдържащи лични данни. Поддържа за нарушение на правото на достъп до личните данни и по тези съображения моли да се отмени отказа на ответника, с което е отказано предоставянето на договор за потребителски кредит и информация за извършени плащания.

Ответната страна - „Неткредит“ ООД изразява становище за неоснователност на жалбата. Счита, че Регламент (ЕС) 2016/679 регламентира две различни понятия, при което копие на документ не е копие на лични данни.

След като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства, съдът намира за установено следното от фактическа страна:

На 07.11.2025 г. е подадена молба от И. С. И., с която от „Неткредит“ ООД е поискано да се

предостави информация какви лични данни се обработват, както и да се предостави копие от договор за паричен заем, съдържащ лични данни на заявителя, включително да се даде информация (дата и размер) за извършените плащания до момента.

Последвало е изпращане на оспореното писмо от 01.12.2025 г. на „Неткредит“ ООД, с което отказано да се предостави копие от договора за кредит със съпътстващите го документи. Изложени са мотиви, че на И. С. И. е осигурен уникален личен клиентски профил, за което при сключване на договора са предоставени потребителски профил и парола. По този начин заявителя има възможност да се снабди с необходимите документи, съдържащи негови лични данни.

Към писмото от 01.12.2025 г. е приложен „Формуляр за предоставяне на информация и достъп до лични данни“, с който са посочени всички лични данни на жалбоподателя, които се обработват и съхраняват от „Неткредит“ ООД. Отразени са целите (за изпълнение на договора) и срока (за цялата продължителност на договорните отношения) на обработване на личните данни.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

По допустимостта:

Жалбата е допустима, тъй като е насочена срещу акт на администратор на лични данни, с който е отказано да се предоставят исканите документи, съдържащи лични данни, т. е. нарушено субективно право по чл. 15, § 1 и § 3 от Регламент (ЕС) 2016/679. Вярно, че с оспореното писмо се предоставя информация за вида на обработваните лични данни на жалбоподателя, но не се предоставя исканите документи, съдържащи негови лични данни, т.е. не е напълно удовлетворено искането на И. С. И.. В тази връзка е налице изрично произнасяне, с което е отказано предоставянето на договора за кредит и съпътстващите го документи.

Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:

Производството се развива въз основа на разпоредбата на чл. 39, ал. 1 ЗЗЛД, според която при нарушаване на правата му по Регламент (ЕС) 2016/679 и по този закон субектът на данни може да обжалва действия и актове на администратора и на обработващия лични данни пред съда по реда на АПК. Всеки субект, който счита, че са нарушени правата му по този закон в резултат на обработване на личните му данни, по начин, който не е в съответствие със законовите правила, може да сезира съда с жалба по реда и на основание чл. 39, ал. 1 ЗЗЛД, без значение източника на нарушение – административен акт, административно производствено волеизявление или действие по чл. 21, ал. 5 АПК или фактическо действие.

В случая „Неткредит“ ООД е администратор на лични данни по смисъла на чл. 4, т. 7 от Регламент (ЕС) 2016/679, тъй като обработва лични данни на жалбоподателя И. С. И., за което е определил целите на обработване на лични данни – изпълнение на задължение по договор за кредит.

Не се спори, че договорът за кредит съдържа лични данни на жалбоподателя по смисъла на член 4, точка 1 от ОРЗД и се обработват за целите, поставени от администратора. По отношение на информацията за извършените плащания, то същата следва да съдържа информация за лични данни, а именно имената на лицето, което е извършило плащанията. Освен това, снабдяването с информация за плащанията е свързано с това дали е изплатен кредита, а това е от значение за целите и срока на обработване на лични данни.

Съгласно чл. 15, § 1 от Регламент /ЕС/ 2016/679 субектът на данните има право да получи от администратора потвърждение дали се обработват лични данни, свързани с него, и ако това е така, да получи достъп до данните и следната информация: а/ целите на обработването; б/ съответните категории лични данни; в/ получателите или категориите получатели, пред които са или ще бъдат разкрити личните данни, по-специално получателите в трети държави или международни организации; г/ когато е възможно, предвидения срок, за който ще се съхраняват

личните данни, а ако това е невъзможно, критериите, използвани за определянето на този срок; д/ съществуването на право да се изиска от администратора коригиране или изтриване на лични данни или ограничаване на обработването на лични данни, свързани със субекта на данните, или да се направи възражение срещу такова обработване; е/ правото на жалба до надзорен орган; ж/ когато личните данни не се събират от субекта на данните, всякаква налична информация за техния източник; з/ съществуването на автоматизирано вземане на решения, включително профилирането, посочено в член 22, параграфи 1 и 4, и поне в тези случаи съществена информация относно използваната логика, както и значението и предвидените последствия от това обработване за субекта на данните.

Съгласно чл. 15, § 3 Регламент /ЕС/ 2016/679 администраторът предоставя копие от личните данни, които са в процес на обработване.

Според чл. 15, § 4 Регламент /ЕС/ 2016/679 правото на получаване на копие, посочено в параграф 3, не влияе неблагоприятно върху правата и свободите на други лица.

Приложение в конкретния случай приложение намира Решение от 4 май 2023 г. по Дело С-487/21 на СЕС. Съгласно т. 21 от същото „доколкото в ОРЗД не е дадено определение на така използваното понятие „копие“, следва да се отчете обичайното значение на това понятие, което, както отбелязва генералният адвокат в т. 30 от заключението си, обозначава точната реплика или транскрипция на оригинал, затова просто общото описание на данните, които са в процес на обработване, или препращането към категории лични данни не би отговаряло на това определение. Съгласно т. 23 от същото решение употребата на израза „всяка информация“ в определението на понятието „лични данни“, залегнало в тази разпоредба, отразява целта на законодателя на Съюза да придаде широк смисъл на това понятие, което потенциално обхваща всякакъв вид информация, както обективна, така и субективна, под формата на становища или преценки, при условие че „засяга“ съответното лице.

В т. 45 на Решение от 4 май 2023 г. по Дело С-487/21 на СЕС е пояснено, че член 15, параграф 3, първо изречение от ОРЗД трябва да се тълкува в смисъл, че: правото да се получи от администратора копие от личните данни, които са в процес на обработване, изисква на субекта на данните да се предостави точна и разбираема реплика на всички тези данни. Това право предполага правото на получаване на копие от извлечения от документи и дори от цели документи или от извлечения от бази данни, които в частност съдържат посочените данни, ако предоставянето на такова копие е задължително, за да може субектът на данните ефективно да упражни предоставените му с този регламент права, като се подчертава, че в това отношение трябва да се вземат предвид правата и свободите на други лица.

Дадените разяснения в т. 45 на Решение от 4 май 2023 г. по Дело С-487/21 на СЕС обосновава извод, че е основателно искането на И. С. И. за предоставяне на договор за кредит, ведно с информация за плащанията по него.

Не се споделят доводите на жалбоподателя, че отказът е законосъобразен, тъй като се касае за две различни понятия, при което копие на документ не е копие на лични данни. Вярно, че СЕС прави разлика между „копие на лични данни“ по смисъла на чл. 15, § 3 и § 4 от Регламент (ЕС) 2016/679 и „копие на документ“ (терминът „копие“ се отнася не до документа като такъв, а до личните данни, които той съдържа и които трябва да са пълни), но това не изключва възможността за получаване на документи, съдържащи лични данни на субекта. Това е така, тъй като правото на достъп, предвидено в член 15 ОРЗД, трябва да позволи на субекта на данните да провери дали свързаните с него данни са точни и дали се обработват законосъобразно (в този смисъл т. 37 решение от 12 януари 2023 г., Österreichische Post по С-154/21 на СЕС). В частност това право на достъп е необходимо, за да може субектът на данните евентуално да упражни правото си на

коригиране, правото си на изтриване (право „да бъдеш забравен“) и правото си на ограничаване на обработването, които са му признати съответно в членове 16, 17 и 18 от ОРЗД, правото си на възражение срещу обработване на неговите лични данни, предвидено в член 21 от ОРЗД, и правото си на иск в случай на претърпени вреди, предвидено в членове 79 и 82 от ОРЗД – т. 34 и т. 35 от Решение от 4 май 2023 г. по Дело С-487/21 на СЕС.

По отношение на снабдяването с информация за плащанията по кредита, следва да се има предвид, че същите са относими за целите и срока на обработване на лични данни, определени от ответника, тъй като при изплащане на кредита, то това би означавало преустановяване на договорни отношения, което няма да налага обработване на лични данни. В този смисъл тази информация също е необходима на субекта на данните евентуално да упражни правото си на коригиране, правото си на изтриване (право „да бъдеш забравен“) и правото си на ограничаване на обработването, които са му признати съответно в членове 16, 17 и 18 от ОРЗД, правото си на възражение срещу обработване на неговите лични данни, предвидено в член 21 от ОРЗД, и правото си на иск в случай на претърпени вреди, предвидено в членове 79 и 82 от ОРЗД – т. 34 и т. 35 от Решение от 4 май 2023 г. по Дело С-487/21 на СЕС.

Не се споделят възраженията, че жалбоподателят е страна по договора за кредит и е създаден акаунт в платформа, където може да се снабди с исканите документи. Обстоятелствата дали се съхраняват или не своите копия от договорите за кредит и наличието на акаунт в платформата на ответника, са неотнесими към задължението на администратора на личните данни по Регламента и ЗЗЛД да ги предостави, когато са поискани. На практика ответникът създава допълнителни задължения за жалбоподателя (създаване на акаунт и парола), с които на практика ограничава правото по чл. 15 от Регламент /ЕС/ 2016/679. Още повече, че чл. 15 от Регламент /ЕС/ 2016/679 не поставя подобни изисквания. В този смисъл е Решение по адм. д. № 1825/2023 г. на ВАС, Решение № 8310/31.07.2025 г. по адм. д. № № 3419/2025 г. на ВАС. Решение № 2261/26.02.2026 г. по адм. д. № 10408/2025 г. на ВАС и други.

Горното налага на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ АПК да се отмени отказа в оспорваната част, а преписката се върне на администратора на лични данни за предоставяне на исканите от жалбоподателя документи, а именно договор за кредит и информация за плащанията по него.

По разноските:

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 АПК оспорващата страна има право на разноски, които са в размер на 5,11 евро за заплащане на държавна такса. Неоснователно е искането за присъждане на адвокатски хонорар, тъй като разноските се доказват в срок до съдебно заседание, а такива не са представени (липсва договор за предоставена безплатна правна помощ). В последното съдебно заседание процесуалният представител на жалбоподателя посочва, че ще представи по ЕПЕП договор за правна защита, но това е извън преклузивния срок, тъй като доказването на разноски, включително за безплатна правна помощ, е невъзможно да се извършва след приключване на последното съдебно заседание.

По изложените съображения, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ писмо от 01.12.2025 г. на „Неткредит“ ООД, в ЧАСТТА, с което е отказано предоставяне на договор за потребителски кредит и информация за извършени плащания по заявление от 07.11.2025 г. за предоставяне на достъп до личните данните по реда на чл. 15 от Регламент (ЕС) 2016/679.

ВРЪЩА преписката на „Неткредит“ ООД, образувана по молба от 07.11.2025 г. на И. С. И., за ново произнасяне при съобразяване с указанията по тълкуване и прилагане на закона.

ОСЪЖДА „Неткредит“ ООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на И. С. И. сумата в размер на 5,11 евро, представляваща направени разноски за заплащане на държавна такса.
Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: